A°. 1808. N°. 24.

KONINKLIJKE COURANT.

Donderdag *den 28 Januarij.*

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officiëel.*

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres aan *den Directeur der Koninklijke Courant*, te *Utrecht*.

HOLLAND.

UTRECHT *den 27 Januarij.*

MEN heeft alhier de treurige tijding ontvangen van den dood des Generaals *Noguès*, Groot-Jagermeester, Groot-Kruis van de Orde van de Unie, Groot-Officier van 't Legioen van Eer. Hij is den 9 van deze maand, op zijn Kasteel *Montus*, in Frankryk, Departement *des hautes Pyrennées*, overleden. Zijn dood is een groot verlies voor zijne Familie, voor zijne Vrienden en voor den Koning, die veel achting, vertrouwen en vriendschap voor hem had. Hij verdiende in allen opzigte deze gevoelens, door zijne deugden, zijne militaire kundigheden, en zijn grootmoedig, deugdzaam, en edelaardig karakter. Nog jong zijnde, muntte hij uit in de Fransche Armee. Gedurende de onlusten en wanordens van de Omwenteling, voerde hij, op moeijelijke tijdstippen, het bevel in 't Zuiden van Frankryk; door zijne onwrikbare, maar regtvaardige en nimmer oploopende standvastigheid, voorkwam hij in de Steden Marseille en Thoulouse onheilen, wier gevolgen rampspoedig hadden kunnen zijn. Zijn zucht tot het goede, zijne verkleefdheid aan zijne pligten, die hij ten allen tijde heeft aan den dag gelegd, zijn beproefde moed, zijne gestrenge eerlijkheid, deden hem alöm de algemeene achting verwerven. Tot Bevelhebber op 't Eiland Ste. Lucia na den Vrede van Amiëns benoemd, bestuurde hij die Volkplanting met wijsheid, gelijk hij als een held dezelve verdedigde, niet meer dan eenige honderd man tegen een aanmerkelijk Corps kunnende overstellen. Hij kon de Volkplanting niet behouden; maar hij gaf zich niet eerder over, dan na dat, bij verscheidene moorddadige aanvallen, zijne manschap omtrend geheel vernield was geworden. Hij wist in dien korten tijd zich de vriendschap en de dankbaarheid der Kolonisten, gelijk tevens de bewondering der Vijanden van zijn Vaderland te verwerven. Offchoon dezelve lang voorzien was, zal zijne dood de levendigste en langdurigste smert veröorzaken.

FRANKRYK.

PARYS *den 21 Januarij.*

De verwachting der Zuidwestelijke Departementen van ons Rijk, door 's Keizers regtstreeksche terugreis naar deze Hoofdstad min of meer te leur gesteld, schijnt zich niet geheel en al bedrogen te zullen zien. Men vernoemt op nieuw, dat te Bordeaux, Orleans en andere groote Steden in die rigting, toebereidselen gemaakt worden tot ontvangst van Zijne Majesteit.

Te Rennes, voormaals de Hoofdstad van Bretagne, en thans die van het Departement Isle-et-Vilaine, is de navolgende Orde van den Dag afgekondigd:

De bedoeling van Z. M. den Keizer en Koning zijnde, dat alömme, waar Militairen aanwezig zijn, zij het voorbeeld van maatschappelijke deugden worden, zoo als zij zulks reeds zijn van Oorlogs-dapperheid, en dat onder het getal dier deugden begrepen behooren te worden de pligten van den Godsdienst, dien de Krijgsman belijdt;

Gelast de Kommandant-Generaal van het Departement aan de Chefs der Corpsen, Detachementen en Compagniën, binnen de Vesting Rennes in garnizoen, hunne troepen door derzelver Officieren naar de Mis te doen geleiden, die ieder Zondag, op den middag, in de Hoofdkerk zal gehouden worden. De Staf-Officieren dier Corpsen, en de Kommandanten der Detachementen en Compagniën zullen ten half elf bij den Generaal *Vabre* bijëenkomen, ten einde den kommandeerenden Generaal der 13 Militaire Divisie afthalen.

Daar ieder vrij is zijnen Godsdienst te volgen, kan niemand gedwongen worden, bij deze vereeniging tegenwoordig te zijn, zoo hij niet Katholijk is.

De Brigade-Generaal, Kommandant in het Departement Isle-et-Vilaine.

(*geteekend*) VABRE.

De ongerustheid, welke het ongelukkig en mishandeld Ierland aan de Engelsche Ministers verwekt heeft, begint al wederöm te herleven. Op verscheidene plaatsen van dat Koningrijk rotten de Landbewoners zaam, om de naburige Kasteelen te pluunderen, en wel voornamelijk de wapenen, die zij vinden mogten, te bemagtigen. Gebrek aan levensmiddelen voegt zich bij de overige redenen tot misnoegen, en reeds meermalen hebben de boeren gedreigd, naar Dublin te zullen optrekken, om, zoo als zij het noemen, *brood te gaan veröveren.* In de bezorgdheid, die deze geestgesteltenis te weeg brengt, houdt men in Engeland met angst de aandacht gevestigd op de talrijke Havens van het Vaste Land, waaruit thans eene expeditie de Britsche kusten bedreigen kan. De Vloot van Toulon, zegen de Engelsche papieren, is gereed om onder zeil te gaan; 7 Linieschepen en verscheidene Fregatten liggen volkomen uitgerust te Carthagena; te Kadix wachten 13 Fransche en Spaansche Linieschepen slechts naar bevel om in Zee te steken. Het overschot der Portugeesche Zeemagt, door de Rusfen geholpen, is sterk genoeg, om een aanzienlijk Corps troepen van Lisabon naar Ierland overtebrengen en te geleiden; 4 Linieschepen liggen te Ferrol; 6 te Rochefort; 13 te Brest en 7 te Antwerpen. Holland heeft almede eene Vloot, en de vereenigde krachten van Rusland, Zweden en Denemarken kunnen straffeloos eene Armee, zoo al niet naar Ierland, ten minsten om eene afwending te weeg te brengen, naar Schotland overvoeren. De Ministers schijnen dit gevaar ook duidelijk intezien, en overtuigd, dat de Engelsche Eskaders niet toereikend zijn, om alömme den vijand binnen zijne havens opgesloten te houden, hebben zij, met opöffering van een gedeelte hunner buitenlandsche ontwerpen, aan eene magt van 60,000 man bevel gegeven, om zich in Ierland te verzamelen, alwaar zij in vier leger-kampen, te Athlone, Aughnacloy, Randon en Straban, verdeeld zal worden; te gelijker tijd zal men de scheepsmagt, die aanhoudend langs de Iersche kusten wacht houdt, aanmerkelijk versterken.

NOORD-AMERIKA.

NIEUW-YORK *den 10 December 1807.*

De verbittering tegen de Engelschen wordt gedurig algemeener, en slechts hier en daar durft nog een of ander hunner onde aanhangers hunne belangen begunstigen. Onlangs is zulks gedaan door eenen inwoner nabij Pleasure-house, aan de Baaij van Lynhaven, in welke Zondag il. een Engelsche vier-en-zeventiger en twee Fregatten het anker hebben laten vallen. De Britsche Officieren zijn sedert, in weerwil der bestaande verordeningen, aldaar dagelijks aan land gegaan, en hebben van den bewusten inwoner proviand bekomen; doch van het een en ander is terstond aan den kommandeerenden Bevelhebber, den Brigadier-Generaal *Matthews*, kennis gegeven.

Omtrent den tegenwoordigen toestand onzer Zeemagt, is door den Secretaris der Marine de navolgende opgave aan het Congres ingeleverd. In werkelijken dienst, de Fregatten *Constitution*, dat eene geringe reparatie moet ondergaan, en *Chesapeake*, beiden van 44 stukken, als ook de *Wasp*, van 16; de Brikken *Hornet* en *Argus*, van 16 stukken; de Schoner *Revenge*, van 12, *Kotches*, van 7, *Vengeance*, van 7, *Etna* en *Vesuvius*, ieder van 11; zestig Kanonneer-Sloepen, en 7 op stapel. Gereed om uitgerust te worden, de Fregatten *Constellation*, van 36 stukken, en *Adams*, van 32; de Brik *Siren*, van 16; de Schoner *Entreprise*, van 14, en eene Kanonneer-Sloep. Worden hersteld en terstond weder uitgerust, de Fregatten *United States*, van 44 stukken, *Essex* en *John Adams*, van 32. Slechts een gering herstel hebben noodig de Brik *Vixen* en de Schoner *Nautilus*, ieder van 14 stukken. Meer arbeids wordt verëischt aan de Fregatten *President*, van 44, als ook *Congress* en *New-York* van 36 stukken.

SPANJEN.

BARCELONA *den 10 Januarij 1808.*

Het herstel der verstandhouding tusschen den Dey van Algiers en de Staten van Noord-Amerika bevestigt zich. De Amerikaansche Consul in onze haven, Heer *John Leonard*, heeft van den Consul-Generaal zijner Natie, te Algiers, den navolgenden Brief ontvangen:

Algiers, den 16 December 1807.

Buiten twijfel zult gij vernomen hebben, dat eenigen tijd geleden drie Amerikaansche Schepen door een Fregat dezer Regering aangehouden waren, op grond, dat de Vereenigde Staten, sedert twee jaren, de Oorlogsbehoeften, in het Traktaat bedongen, niet hadden overgezonden; nogtans hadden zij menigmaal derzelver waarde in klinkende munt aangeboden.

De opgebragte vaartuigen waren het Fregatschip *Eagle*, van Nieuw-York, Kapitein *Nathaniël Schaler*, met eene lading Vlesfen, van Bristol naar Palermo zeilende; de Brigantijn *Violet*, van Boston, Kapitein *James Morret*, met eene lading Suiker, Leder, Indigo, enz., van Oporto naar Livorno; en de Goëlet *Mary Ann*, van Nieuw-York, Kapitein *Jehobold Sheffield*, met eene lading Zoutevisch uit de Straat van Belle-Isle naar Livorno bestemd; de beide eersten zijn reeds sints meer dan veertig dagen hier, en men gelooft, dat de Goëlet naar eene andere haven gevoerd is; het volk dezer schepen is in geenen deele mishandeld, geen stuk goeds is aan hetzelve ontroofd.

Ik heb thans het genoegen u te kunnen melden, dat ik de zaak met den

Dey ten einde gebregt heb, dat hij de jaarlijksche Contributie in geld heeft aangenomen, en de Vaartuigen losgelaten; van nu af aan zal onze Koophandel door deze Regering niet meer ontrust worden.

Ik verzoek u deze vereffening, bij welke onze Scheepvaart zoo veel belang heeft, zoo spoedig mogelijk bekend te maken.

Ik heb de eer te zijn, enz.

(*geteekend*,) TOBIAS LEAR.

P. S. Gedagteekend den 27 December.

Een Reiziger, van Livorno komende, heeft de tijding gebragt, dat de Goëlet door den Kapitein met een deel van het Volk hernomen, en te Napels binnengeloopen is; zij hebben vier vijandelijke Matrozen in Zee geworpen, en vier anderen in de Boot gezet.

Dit berigt is mij door den Dey gegeven, bij wien ik mij begeven had, en die mij verzekerd heeft, dat hij niets aan de op gister geteekende schikkingen zou doen veranderen.

Alle de Kapers zijn thans in de haven bijëer.

D U I T S C H L A N D.

KASSEL *den* 12 *Januarij*.

Den 9 dezer is een Koninklijk Decreet uitgevaardigd, waar bij aan alle Westphaalsche Onderdanen verboden wordt, zonder uitdrukkelijk verlof, in vreemden krijgs- of staats-dienst te treden. Allen, die zich reeds in zulken dienst bevinden, worden teruggeroepen, en zij, die aan de voorschriften van dit Decreet niet voldoen mogten, bedreigd met het verlies hunner hoedanigheid als Westphaalsch ingezeten, overëenkomstig Art. 21 van het Wetboek *Napoleon*, en met de sequestratie hunner goederen.

Op voorbeeld van andere Souvereinen heeft Z. M. onze Koning in Hoogstdeszelfs Staten een Officiëel Dagblad doen oprigten, hetwelk thans, onder den naam van Westphaalschen Moniteur, in het Hoogduitsch en Fransch wordt uitgegeven.

ZEE- RIVIER- SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

Omtrent de verwoestingen van den jongsten watervloed langs de nabuurige kusten van het Fransche Keizerrijk ontvangt men de navolgende berigten, die deels nieuwe, deels nadere bijzonderheden dezer vreesselijke gebeurtenis behelzen. De Brieven uit Duinkerken verzekeren, dat aldaar de Orkaan nog ruim zoo hevig geweest is, als die van den 18 Februarij des voorleden Jaars. De geweldig hooge vloed der Zee heeft het Fort Blanc, of witte Fort, bijna geheel vernield, en dat van Risban zwaar beschadigd. Men was in de uiterste ongerustheid over verscheidene Kapers en Schepen der Stad, die tijdens den storm op Zee waren, en van welken men sedert niets vernomen had. De Vloed was de hoogste, welke men ondervonden had sedert den 2 Februarij 1791.

Van Brugge schrijft men het navolgende: In den nacht van den 14 ontstond op de kusten van dit Departement een storm, die al de inwoners, bedreigd met eene inbreuk der Zee, in den grootsten schrik en angst bragt. De vloed der volle maan, die eerst te elf uren in den nacht hoog moest wezen, bedekte reeds ten 9 uren de duinen, en de wind, die uit het N. W. stormde van dien tijd af tot bij 5 uren de morgens, dreef het water in zulk eene menigte aan, dat het zich op verscheiden plaatsen doortogten maakte.

Te Ostende werd de Stad ter hoogte van meer dan 3 voet overstroomd, zoo door het water, hetwelk zich boven het waterpas der dokken verhief, als door dat, hetwelk zich eenen doortogt had gebaand, den dijk der Kille doorbrekende, en het welk zich ten deele in de grachten der Vestingwerken had gestort. De verliezen, door vele inwoners geleden, zijn genoegzaam onberekenbaar. De schaden aan de publieke werken zijn nog niet volkomen opgenomen. Aan eenen anderen kant heeft de Zee den Dijk doorgebroken, die het tweede Dok van de St. Catharina Kreek afscheidt, en de wateren overstroomden den ganschen Polder.

Te Mariakerke zijn de duinen bij het Fort Albertus doorgebroken, en het water heeft zich tot in de Gemeente van Steene uitgebreid.

Te Blankenburg zijn de Duinen aan de Oost- en Westzijde bijna gansch lijk overstroomd. De Zeebaren waren zoo woedende, dat dezelven de Visserschuiten verbrijzelden, van welken weinigen de vernieling zijn ontkomen: de Batterijën zijn ondermijnd, en het water heeft zich eenen sloep dwars door den tegendijk gebaand, doch zonder eene overstrooming te veröorzaken.

Te Knokke zijn, omtrent ten 2 uren des morgens, de Dijken van de Soete Schorre en Nieuw Hazegras, die van Plaete en Plas-Polder, doorgebroken. Door de twee eerste doorbraken zijn het Oude Hazegras en het grootste gedeelte van het overige der Gemeente van Knokke ondergeloopen, gelijk ook een gedeelte van Westkapelle. Men vreesde nog voor nieuwe ongelukken in den morgen van den 15, wanneer de N. W. wind nog tot 11 uren aanhield: sedert dat oogenblijk wendde dezelve zich naar het N. N. O., en houdt 'er zich thans, zoo dat 'er geene waarschijnlijkheid van gevaar meer is.

In de eerste oogenblikken, waar op men in de ongelukken heeft kunnen voorzien, heeft het bestuur den grootsten ijver aan den dag gelegd, om het onheil te stuiten of voor te komen; al, wat in de magt van menschen was, werd in het werk gesteld. De veröorzaakte schaden en nadeelen kunnen nog niet berekend worden. Eene zeer groote uitgestrektheid der vruchtbaarste landen van het Departement ligt onder water, 'er is reden om te vreezen, dat dezelven voor verscheiden jaren onvruchtbaar gemaakt zullen zijn.

Uit Gend wordt geschreven: De nacht van den 14 op den 15 dezer maand is voor de inwoners van het Noorder gedeelte van het Departement eén rampspoedige nacht geweest. Een N. W. wind, met geweld blazende, en met de volle Maan op hetzelve punt vallende, gaf aan de wateren der Zee zoodanig eene hoogte en kracht, dat verscheiden Polders werden overweldigd, sommigen door het water, hetwelk over de Dijken stroomde, anderen door de doorbraken van deze beschermende werken. De Steden Sluis, Sas-van-Gend en Terneusen zijn eene wijle overstroomd geweest: de waters zijn 4 tot 5 voet boven het waterpas van den sterksten bekenden vloed geweest. Gelukkiglijk hebben weinige menschen het leven verloren; maar het getal van het verdronken vee is zeer aanmerkelijk. Eene verbazende meenigte van allerlei goederen is weggespoeld. Het verlies voor den Landbouwer en den Eigenaar is niet te berekenen. Vele Polders zijn ten minste voor twee jaren, anderen voor langer tijd bedorven. Ondertusschen hoopt men, dat geene landen een prooi der wateren zullen blijven, en dat de verwoestingen nog dit jaar hersteld zullen kunnen worden. Het gezigt van het land is hartverscheurend.

De werken voor den kleinen Polder van Sas-van-Gend, voor dien van Westdorpe, den Kleinpolder, den Polder van Biervliet en Saftingen zijn reeds begonnen, of staan te beginnen. Men is nog onkundig van de genomene maatregels ten aanzien van de Polders Philippine en Isabelle, Anna, Brielle, Groot en Klein-Zoute en Zuidijk.

Uit Antwerpen meldt men: bij geen menschen geheugen herinnert men zich in deze Stad zulk eene verbazende wasting van water; nooit was de Schelde tot dergelijke hoogte gerezen als die, tot welke men dezelve in den nacht van den 14 tot den 15 dezer maand, tusschen 3 en 4 uren des morgens, heeft zien zwellen. Alle de kelders, behalve die der huizen in de hoogst gelegen straten, waren in een oogenblik onder water. Op de Paardenmarkt, op de Meer, rondom de Hoofdkerk, waren de straten ter hoogte van meer dan vier voet overstroomd. Sedert dit rampgeval gaan de pompen dag en nacht, om de kelders van water te bevrijden.

In de huizen naar de zijde der haven is het water door de vensters ingeloopen, zoo dat het water tot de hoogte van 8 tot 9 voet in gemelde huizen stond. Het water was zoo hoog, dat het over de sluizen der Citadel, die zeer hoog zijn, heen stroomde. De Werf zal ongetwijfeld veel verloren hebben aan hout, hetwelk het water weggespoeld en op den oever geworpen heeft. Men heeft 'er reeds eene groote hoeveelheid van geborgen. Eene soort van mast werd op den kant tusschen twee der vischbanken van de rivier-visch-verkoopsters geworpen.

Een steen, in het begin der afgeloopen eeuw aan het Vlaamsche hoofd geplaatst, dient om de grootste hoogte te teekenen, tot welke het water der Schelde ooit gestegen is. Doch, volgens de waarnemingen van den Ingenieur, die zich aan het Vlaamsche hoofd bevond, toen het storm weêr op het hevigst was, stond het water 1½ voet hooger, dan de gemerkte hoogte op de steen. Tot heden heeft men alleenlijk van één man gehoord, die in zijn bed verdronken is. Ongebluschte kalk, die in een Magazijn lag, was in brand geraakt, doch het gelukte denzelven te blusschen; anders zouden de zolders, die vol kabels, touwwerk, enz., lagen, de aanliggende huizen in vlam hebben kunnen zetten. Het verlies, welk de Kooplieden hebben geleden, moet verbazend zijn. Kelders, Magazijnen, tot op dezen dag gehouden als voor den hoogsten vloed veilig, opgevuld met Potasch, Azur, fijne Oliën, enz., zijn in dien al verwoestenden nacht, van welken de droevige nagedachtenis in de jaarboeken dezer Stad bewaard zal worden, overstroomd.

In de Oost-Zee zijn gestrand de Schepen van de Kapiteins *J. C. Clasen*, van Libau naar Lubeck, *Munt*, van Stettin naar Gottenburg, en *F. Ruber*, van Koningsbergen naar Flensburg. Van Hamburg wordt van den 17 dezer gemeld, dat den 10 dito door de Holm aldaar op strand geslagen, en door de Franschen te Cuxhaven in bezit genomen was de Engelsche Kotter *Lord Keith*; de Equipagie bestaande in 26 man is krijgsgevangen aldaar binnengebragt. Te Nesfumerzyl is met schade binnengeloopen het Schip van Kapitein *H. J. Voordewind*, van Amsterdam naar Varel bestemd; dezelve is van zijne Ankers gedreven, en zit aldaar aan den Dijk.

Den 16 Januarij zijn te Nieuwharlingerzyl onder Convooi gearriveerd de Kapiteins *H. Takes*, *A. Fischbeek*, *D. Ohm*, *H. H. Fremme* en *M. Pieters*, alle, van Amsterdam naar Breemen bestemd, [illegible] hebben schaden, en *S. S. de Graaf*, van Amsterdam naar [illegible] bestemd.

Arrivementen: te Koppenhagen Kapitein *Woll*, van Lubeck; en te Reval *G. F. Maakeprang*, van dito.

P U B L I E K E F O N D S E N.

De Beursprijs van diverse Effecten was, op Dingsdag, den 26 Januarij 1808, te Amsterdam, als volgt:

Holland.

Schuldbrieven . .	2½ pCt.	36¾ à 37	Vrijw. Neg. 1797	5 pCt.	70½ à 71
Dito	3 —	42¾ à 43	30 Jar. Rent. 1798	5 —	77 à 79
Geforc. Neg. 1798	2½ —	36 à 36¼	20 Jar. dito 1804	5 —	44 à 44¼
Oblig. oude form	2½ —	34½ à 35½	Loterenten 1798	3½ —	49½ à 49¾
Bat. Rescriptiën	4 —	58½ à 59	——— 1801	3½ —	49½ à 49¾
Geldersche dito	4 — }	55 à 56	——— 1802	5 —	70¾ à 71¼
Brabandsche dito	4 — }		——— 1802	2½ —	36½ à 36¾
Oblig. Domeinen	4 —	73¾ à 74¼	Kon. Neg. 1807	6 —	97¼ à 97½

Amerika.

Negotiatie bij *Willink en Staphorst*, ...	5 pCt.	100 à 100½	1 Julij 1791	5½ pCt.	75½ à 76
Fondsen bij *Stadnitski* 1787,	6 —	205 à 206	Dito bij *Idem*, 1 Nov. 1791,	4½ —	64¼ à 64¾
Dito bij *van Staphorst*, 1789,	6 —	196 à 198	Dito bij *Idem*, 1 Junij 1792,	4½ —	64¼ à 64¾
Dito bij *Crommelin*	6 —	131 à 133	Dito bij *Hope en Comp.*, C. S.,	5½ —	105½ à 106
Dito bij *van Staphorst*, Jan. 1791,	6 —	87½ à 88	Dito bij *van Staphorst*, . . .	5½ —	101½ à 102
Dito bij *Idem*, 1 April 1791,	5½ —	79½ à 80½	Cert. der oorspr. Fonds. bij *Idem*, C. S.	3 —	63½ à 64
Dito bij *Idem*,			Akkers, 1ste Negociatie		43 à 43½
			Idem, 2de Negociatie		38 à 38½

Denemarken.

Tollen, bij *Dull*,	4 pCt	93 à 98	Kroon, bij *Finman*,	4 pCt.	97 à 97½
Bank, bij *Idem*,	4 —	97 à 97½	Aziatische Comp.	5 —	[illegible]

Spanjen.

Bij *d'Echenique*,	3½ pCt.	61 à 62	Bij *Hope en Comp.*, 1805, ...	5½ pCt.	92½ à 93
Bij *Croese en Comp.*, ...	5 —	97¾ à 98¼	Bij *Idem*, 1807,	5½ —	88¼ à 88½

Oostenryk.

Bij *Goll en Comp.*,	5 pCt.	52 à 54¼	Bij *J. Ozy en Zoon*,	4½ pCt.	
Bij *J. Ozy en Zoon*,	5 —		Bij *Goll en Comp.*,	4 —	49½ à 50½
Bij *Goll en Comp.*,	4½ —	50 à 51	Bij *J. Ozy en Zoon*,	4 —	

Diversen.

Rusland, bij *Hope en Comp.*, . . .	5 pCt.	92½ à 92¾	Fransche Fondsen,	5 pCt.	80½ à 80¾
Zweden, bij *Hogguer*, ...	5 —	93¾ à 94	*Idem*, Certificaten bij *Katwich en Voombergh*, *van Halmaal en Hagendoorn*, en *W. Borski*, ...	5 pCt.	81 à 81½
Dito bij *Hasselgreen*	5 —	93¾ à 94	Saxen, ...	5 —	102
Portugal, bij *Hope en Comp.*, . . .	5 —	94 à 95	Napels, ...	6 —	94

Den 20sten Januarij waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconf., jouisf. van 22 Sept. 1807, 85 fr. 80 c. *Idem*, jouisf. van 22 Maart 1808, 83 fr. 50 c. Actiën van de Bank, van 1 Januarij, 1255 fr. 0 c.

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Over de weelde der Romeinen.

Geen volk op de wereld was zoo overdreven in pracht en weelde, als de Romeinen, wier verkwisting, in wellustige levenswijze en kostbaar huisraad, alle verbeelding overtreft, die wij ons daar van maken. Voorheen was 'er, zelfs in de bloeijendste tijden van het Gemeenebest, zoo weinig zilver in Romen, dat de voornaamste lieden elkander hun zilver leenden, wanneer zij groote gastmalen hadden. Doch, sedert *Scipio de Afrikaner* den buit van Carthago en Numantia, en *Lucius Scipio* de schatten van *Antiochus den Grooten*, naar Romen brogten, waren de zaken zeer veranderd, en men zag toen, op den disch van voorname Romeinen, meer goud en zilver, dan voorheen in het gansche Gemeenebest gevonden werd. Men wedijverde nu, om elkander, in kostbaarheid der stukken, te overtreffen; ja zelfs ging men zoo ver, dat voor de werken van een *Akragas* of *Mys*, zelfs na dat de tijd bijna het kenmerk van hunne hand daar aan uitgewischt had, enkel om den naam van den kunstenaar, groote sommen betaald werden. *L. Crassus*, die Beroemde Redenaar, had zilveren vazen, die zeer kostbaar waren; hij kocht twee bekers, die de kunstenaar *Mentor* bewerkte, voor meer dan vier-duizend daalders. Eenigen tijd later, werden twee gedreven bakers van den werkman *Zopyrus* voor vijf-duizend daalders verkocht.

Eene bijzondere soort van weelde bij de Romeinen heerschte in hunne prachtige eetzalen. Eenige Grooten, gelijk *Lucullus* en anderen, hadden, in hunne huizen, verscheidene zulke zalen, waarvan ieder naar den naam eener Godheid genoemd was. In elke zaal had men andere gebruiken, ander huisraad, andere bedienden en bijzondere spijzen. De Hofmeester regelde ook de kosten, bij de toebereidselen voor een gastmaal, naar de zaal, waarin de Gasten genoodigd waren. Zoo kostte, bij voorbeeld, een avondmaal, in de zaal van Apollo, naar onze berekening, over de acht-duizend-en-zeven-honderd guldens.

Nero had eene eetzaal, die, om hare kunstige bouworde, zeer beroemd was. Het behangsel en een deel der wanden bewoog zich, door een kunstig werktuig, roncom de tafel, en bootste de bewegingen des hemels na. Bij het opbrengen van elk nieuw gerecht, kwam een ander jaargetijde, of een ander natuurverschijnsel te voorschijn. In den zomer, bij voorbeeld, vertoonde men een onweder; in plaats van hagel en plasregen, strooide men bloemen, en bevochtigde de Gasten met welriekende geuren.

Anderen hadden de gewoonte, van hunne Gasten, naar het getal der Graciën of der Muzen, dus niet onder de drie en niet boven de negen, te noodigen. Even daarom heette men hunne tafels *triclinia* of *driebedden*, wijl op zulk eene plaats drie Gasten lagen. Dit tafel-leger bestond uit drie bedden, die, in een half-rond, of in de gedaante van een hoefijzer, geplaatst waren. Binnen dat half-rond stond eene smalle tafel, in dezelfde rijzing, en werd, aan de opene zijde, van de slaven ingeschoven, zoo dat zij digt voor de Gasten stond. Elke Gast lag met zijn' rug naar den anderen gekeerd.

'Voorname Romeinen regten tweemaal aan. Het eerste geregt bestond uit visch en vleesch, terwijl het tweede vruchten van allerlei aard bevatte.

Ten tijde van *Nero*, was het huisraad zeer kostbaar. Men had toen reeds tafels van citroenhout, uit Mauritanien, die, veelal purperkleurig, met goud verlakt waren, en, kunstelijk gesneden, op ivoren voeten stonden. *Seneca* had vijfhonderd zulke tafels; doch *Cicero*, die het genot des levens in hoogere goederen stelde, had 'er maar één.

Heliogabalus, de grootste wellusteling m'schien, die ooit in de wereld leefde, hield nooit een' maaltijd, die niet zestig marken gouds kostede. Zijn maak was zonderling; zijne tafel had de uitgezochtste spijzen, die onberekenbare schatten jaarlijks kosteden. Gewoon vleesch mogt niet meer hem voorgezet worden, maar zeldzaamheden vorderde hij op zijnen disch, als pasteijen van hanenkammen, pauwentongen, eijeren van nachtegalen en patrijzen, papagaaijen en fazanten-koppen. Daar hij gehoord had, dat de vogel fenix zoo zeldzaam bestond, wilde hij zulken vogel hebben, en bood vele duizende marken gouds, zoo men dezen vogel hem leveren kon. Zijn spreekwoord was: de zeldzaamheid alleen is lekker. Zijne honden en leeuwen gaf hij fazanten en pauwen te eeten. Hij at en dronk nooit meer, dan eene reize, uit een' schotel of beker. Al het huisraad, zelfs dat geen, wat ten dienste des nachts verstrekte, was van goud en zilver, en in zijne lampen brandde hij welriekenden balsem, uit Judea en Arabië.

Zijne dwaze en ongehoorde verkwisting ging dikwijls gepaard met de wreedste vermaken. Zoo liet hij alle soorten van spijzen, uit hout en marmer, vervaardigen, en met dezelven eene gansche tafel bedekken. Hier aan onthaalde de onmensch arme lieden, die uitgehongerd waren. Wanneer nu deze rampzaligen, even als gulzige, wilde dieren, op de bedriegelijke spijzen aanvielen, en zoo deerlijk te leur gesteld werden, dan genoot de gruwzame *Heliogabalus* eene helsche vreugde. Zoo liet hij ook eens zijne beschonkene gasten in eene kamer opsluiten, waar hij leeuwen en beeren, wier tanden en klauwen men ontnomen had, plaatste. Wanneer nu deze gasten nuchter werden, hunne oogen opsloegen, het verschrikkelijk gezelschap en doodsgevaar aanschouwden, zoo zag de gastheer, met een inwendig genoegen, hunne ontsteltenis, door een verborgen venster.

Het grootste openbare gastmaal, bij de Romeinen, was zekerlijk dat, wat *Cæsar*, na zijne overwinning, aan het volk gaf. Men spijzigde aan 22,000 tafels, waaraan bijna 200,000 menschen zaten, die allen, op 's Keizers kosten, onthaald werden.

Bijdragen tot de geschiedenis der Uurwerken.

Wanneer men met eenige opmerkzaamheid een zak- of staand-uurwerk gadeslaat, en daar bij het gemak overweegt, dat dit werktuig den mensch verschaft, dan moet men erkennen, dat een werk van dien aard alle bewondering verdient, en deszelfs uitvinding een' kop veronderstelt, wiens vernuft, uit de beschouwing der bewerktuigde ligchamen, de gelukkigste gevolgtrekkingen maakte, en, door zijne schepping of naboetsing, het menschdom duur aan zich verpligtte.

Volgens de zekerste, geschiedkundige berigten, is het ontwijfelbaar, dat den Europeër, en wel den Duitscher, de eer der uitvinding van de uurwerken toegekend moet worden, hoe zeer ook eenigen aan de Chineezen dien lof willen toeschrijven. Wel beweerde deze Natie dit van zich zelve; doch men kan haar, bij zoo menige hoogmoedige aanmatiging van de overdrevene eere eener uitvinding, ook in dit geval niet gelooven, en de geschiedenis heeft zelfs bijzonderheden opgeteekend, die dit voorgeven niet alleen verdacht maken, maar ook genoegzaam loogenstraffen. Men had, in China, geen denkbeeld van een uurwerk, toen eenige Europesche Zendelingen het daar vertoonden. Het eerste staande uurwerk, dat de Chineezen toen zagen en hoorden, verwekte bij hen eene groote verbazing. Volgens hunnen aanteekeningen aard, verstoeidden zij aanstonds eenig bedrog, en het scheen hun toe, ongeloofelijk te wezen, dat een onbezield werktuig, bij voortduring, den wijzer kon bewegen, en als van zelf, zonder tusschenkomst van eene menschelijke hand, geluid zou geven, en den juisten tijd aanwijzen. Om zich hier van nader te overtuigen, stelden zij eenen wachter aan, die naauwkeurig acht moest geven, of ook eene menschenhand het kunstig werktuig nu en dan bestuurde, en eerst, na een behoorlijk onderzoek, overtuigden zij zich eindelijk van de voortreffelijkheid van dit verwonderlijk automaat.

Daar hu de vernuftige Chineezen zich eerst, na een herhaald onderzoek, van het kunstige in dit werktuig overtuigen konden, zoo kan men gemakkelijk zich verbeelden, welken indruk deszelfs beschouwing verwekken moest, bij de onbeschaafde volkeren van Afrika en Amerika. Daar van gewaagt ook de geschiedenis. Eenigen hielden de uurwerken voor het gewrocht van booze geesten, die daarin werkten en zich bewogen. Anderen verbeeldden zich, dat de uurwerken levende wezens waren, die, even als dieren of menschen, zich willekeurig konden bewegen. In dit denkbeeld beproefde het eens een Indiaan, om zeker trouter de waarheid te komen. Hij nam namelijk een uurwerk, en sloeg daar op zoo lang met een steen, tot dat het hij stond. Nu meende hij van zijne zaak zeker te wezen, en hield het daar voor, dat hij het vreemde dier had dood geslagen.

Dergelijke zonderlinge denkbeelden had men ook over dit Werktuig, in Europa, en zelfs aan Vorstelijke Hoven was men 'er niet vreemd van, iets boven-natuurlijks aan dit Werktuig toetezchrijven.

Christiaan III, Koning van Denemarken, schonk spoedig, na de uitvinding van dit Kunst-Stuk, een staand uurwerk aan den toenmaligen Groot-Vorst van Rusland; doch het geschenk was niet aangenaam, en werd terug gezonden. Men hield namelijk dat Stuk voor het werk van een' Toovenaar, en men geloofde vastelijk, dat iets levends daarin verborgen ware.

De Ouden hadden, zoo als deskundigen weten, eene soort van uurwerken, die men met water vulde; het waren glazen, die men *Clepsydræ* noemde, wijl het water in dezelven steeligewijze wegsloop. Deze waterloopers kwamen naderhand in gebruik bij de regts-zittingen, en daar van ontleende zich eene eigenaardige spreekwijze. In plaats van te zeggen: de gedaagde zal zoo veel tijds hebben, om zich te verdedigen, zeide men: *hij zal zoo veel water hebben.*

Zekere *Ctesibius*, die, eenigen tijd na *Alexander den Grooten*, leefde, wordt voor den uitvinder der waterloopers gehouden. Zij waren niet allen van eenerlei aard en inrigting. Eenigen waren met zuiver water gevuld, anderen met kwik, en ook sommigen met fijn gestampte eijerschalen, welke, even als het zand in onze zandloopers, liepen.

Lucianus gewaagt van een uurglas, dat, door zeker geluid en een slag, de uren aankondigde. Dit was zeer gemakkelijk, en vorderde slechts eene eenvoudige bewerktuiging.

Veel zonderlinger was, volgens eene oude reis-beschrijving, de inrigting der water-uurwerken, bij de Siamezen. Zij bestonden uit zachte, koperen schalen, die ledig op het water gelegd werden; deze schalen waren van onderen voorzien van eene kleine opening, waar door het water langzaam en bijna onmerkbaar heen vloeide, en in de schaal vermeerderde. Het koperen bekken dreef dus eerst op het water, dreef van tijd tot tijd dieper, en zonk ten laatste, op het verstreken uur, naar den grond, wanneer het uitgegoten, en op nieuw weer op het water gezet wierd.

De toestel en omslag, welke met alle deze soorten van gebrekkige uurwerken gepaard gingen, zullen, ook zonder onze aanwijzing, genoegzaam bewijzen kunnen, dat de uitvinding van onze uurwerken niet alleen het menschelijk vernuft de hoogste eere aandoet, maar ook van eene onberekenbare nuttigheid zij.

De eerste Zonnewijzer werd, door den Consul *Marcus Valerius*, uit Sicilië, naar Romen gebragt, in het jaar 489, na de bouwing der Stad. Doch men kon dien niet gebruiken, daar hij niet op den meridiaan van Romen, maar van Sicilië berekend was. *Marcus Philippus* verbeterde denzelven; doch de natuurlijke gebreken, met dezen uurwijzer verbonden, kon hij niet verhelpen; waar om men dan ook in Romen hartelijk zich verheugde, toen *Scipio Nasica*, bijna eene eeuw later, den eersten water-looper liet vervaardigen.

Nieuw Genootschap, door Wetenschappen-, Letteren- en Kunstminnende Joden in dit Rijk opgerigt.

Onder alle de veranderingen en verbeteringen, welke onder het menschelijk geslacht van tijd tot tijd gemaakt worden, moet het ons ook vooral aangenaam zijn te bespeuren, dat de Bekijders van den Mosaïschen Godsdienst, welke een niet onaanzienlijk gedeelte onzer Landgenooten uitmaken, mede eenige nadere pogingen tot hunne zedelijke beschaving beginnen te verrigten. Deze herstonering, hoe onnoodig ook voor het gevoel des waren menschenvriends, schijnt hier echter van te meer belang, naar mate men de reeks van jaren nagaat, welken dit Volk, met betrekking tot deszelfs beschaving, als in een' diepen slaap heeft doorgebragt, en dus niet zonder reden zoo verre hierin achtergebleven is.

Reeds eenen geruimen tijd geleden, oefenden zich eenige weinige Israëliten te Amsterdam, aangedreven door eenen edelen zucht naar wetenschappen, binnen een' vriendenkring in 't vak der Letterkunde, met een zoodanig onderling nut en genoegen, dat zij, aan den eenen kant bevroed hebbende de noodzakelijkheid eener uitbreiding huns gezelschaps, aan den anderen kant aangewakkerd door de gewillige toetreding van verscheidene zeer aanzienlijke Mannen, het besluit namen een Genootschap op te rigten; onder de Zinspreuk: *Tot Nut en Beschaving.*

Op Donderdag, den 3den van Wintermaand des vorigen jaars, hield dan dit Genootschap deszelfs eerste algemeene Vergadering, waarin door den Voorzitter, den Heer *E. Marcus*, eene welsprekende en gepaste redevoering, voornamelijk ten betoge hebbende den gelukkigen invloed der Wetenschappen op de onderscheidene standen en voorvallen des levens, gehouden werd. Vervolgens werden, door eenen der Secretarissen, de wetten en instellingen dezes Genootschaps voorgelezen, en den Leden plegtiglijk hunne Diplomata overhandigd. Na afloop waarvan deze eerste Vergadering door den Voorzitter bij eene korte slukrede geëindigd werd, en een ieder der Leden zich ten hoogsten verheugde, het zijne tot instelling eener zoo schoone daad toegebragt te hebben.

Wenſchelijk ware het, dat alle de in dit Rijk beſtaande Letterkundige Genoootſchappen deze naauwelijks ontloken Spruit met hunne bezwaamheden, zoo wel als met hunne goedgunſtigheid, ondersteunen mogten, ten einde dezelve eens tot die hoogte te zien opgroeijen, waartoe de thans beſtaande Leden zoo loffelijk de eerſte zaden geſtrooid hebben.

SPECTACLE FRANÇAIS à UTRECHT.

LES COMÉDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront après demain, Samedi, le 30 Janvier, la première Représentation de L'AVIS AU PUBLIC, ou LE PHISIONOMISTE EN DÉFAUT, Opéra en deux Actes, paroles de Mr. Désaugiers, *Musique de* A. Piccini; *précédé de* GULISTAN, *ou LE HULLA DE SAMARCANDE, Opéra en trois Actes, Musique de* Dalayrac.

THEATRE FRANÇAIS de la HAYE.

LES COMEDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront aujourd'hui, Jeudi, le 28 Janvier, (Abonnement Courant au Bénéfice de Mlle. LAVAREILLE,) *LE PHILOSOPHE MARIÉ, ou LE MARI PHILOSOPHE, Comédie en cinq Actes et en Vers, de* Destouches; *suivie de la troisième Représentation des* RICOCHETS, *Comédie nouvelle en un Acte et en Prose, de* Picard.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** De *Minister van Finantiën van Zijne Majeſteit den Koning* maakt hiermede aan een ieder, dien het aangaat, tot voorkoming van alle dubbëlheit, bekend, dat, overmits de bepalingen opzigtelijk het bekomen van *gedeeltelijke Reſtitutie* van den *Impost* op de *Steenkolen*, bij de *Ordonnantie op de Buitenlandſche Producten* van den 17 December 1805, voor de daarbij vermelde Fabrijken vastgeſteld, door de vaststellingen bij de *Wet op het Stuk der Remiſſiën van 's Lands Schattingen*, van den 21 April 1807, en het *Reglement* op de verkrijging daarvan, van 20 Meij 1807, zijnde vervangen en vervallen, dezelve bepalingen, en de werkzaamheden aan de Commisſarisſen voor de Convooijen en Licenten daarbij opgedragen, *alleenlijk* applicabel zijn en effect kunnen forteeren *voor zoo verre het jaar* 1806, *betreft*; moetende tot het bekomen van alle latere en verdere Reſtitutiën worden geobſerveerd, het bepaalde bij gemelde Wet en Reglement opzigtelijk de Remiſſien en Reſtitutiën van 21 April en 20 Meij 1807.

In den Haag, den 7 Januarij 1808. *De Minister voornoemd,* GOGEL.

*** *De Minister van Finantiën van Zijne Majeſteit den Koning* adverteert aan allen en een iegelijk, dien zulks aangaat, dat door hem de nodige ordres zijn gesteld tot betaling der *Interesſen* van *Recepisſen* en vervallene *Coupons* van *Losrenten*, geſproten uit de *Vrijwillige Negotiatie op de Domeinen* d'Anno 1801, *tot* en *met* den 1ſten *November* 1807; zullende mitsdien op den 1ſten *Februarij* aanſtaanden, en vervolgens door de Rentmeesters-Generaal:

H. U. Sterling, te Dordrecht; G. *Vermoten*, te Haarlem; Dr. *H. J. van Gaten*, te Arnhem; Mr. *A. J. van Mansvelt*, te Utrecht; *H. Tegelaar*, te Zwolle, en den Thesaurier en Ontvanger-Generaal Mr. *C. J. M. Nahuys van Burgst*, te Breda; worden betaald de tot en met den 1ſten November 1807, verſchenen Interesſen en vervallene Coupons wegens voorſchreevene Vrijwillige Negotiatie; zullende daartoe worden gevaceerd des Maandags en Donderdags van elke Week.

Den Haag, den 13 Januarij 1808. *De Minister voornoemd,* GOGEL

*** Mr. *Antony Jan van Mansvelt, Rentmeester-Generaal der Nationale Domeinen in het Departement Lande van Utrecht*, adverteert mits deze, dat, ingevolge Autoriſatie van Zijne Excellentie den Minister van Finantiën van Zijne Majeſteit den Koning, op Maandag den 1 Februarij 1808, en vervolgens alle Donderdag en 's Maandags morgens van 9 tot 11 uren, ten zijnen Kantore, op de St. Maria-Plaats, te Utrecht, zal worden gevaceerd tot de betaling der Intrest-Coupons, van de Losrenten uit de Vrijwillige Negotiatie op de Domeinen d'Anno 1801, verſchenen 1 November 1807, mitsgaders ook, van alle nog wegens vorige jaren, onvoldaan gebleven Restanten, van gelijkſoortige Coupons en geconverteerde Recepisſen.

MINISTERIE van OORLOG.

*** Alzoo *Willem Roeloffe*, geboren te *Amersfoort*, oud 17 Jaren, lang 5 voet, 5 duim, van Ambacht Smit, hebbende bruin Hair en Wenkbraauwen, blaauwe Oogen, een dikken Neus en matigen Mond, eene ronde Kin, zijnde rond van Wezen, den 16 Januarij dezes jaars 1808, is gedeſerteerd van het 3de Battaillon, 2de Regiment Infanterie van Linie;

Hendrik Wiedeman, geboren te *Berlyn*, oud 19 Jaren, lang 5 voet, 2½ duim, van Ambacht Schrijnwerker, hebbende bruin Hair, Oogen en Wenkbraauwen, eene ſpitſe Kin, zijnde pokdalig van Wezen, den 28 December des afgeloopen jaars 1807, is gedeſerteerd van het 3de Battaillon, 2de Regiment Infanterie als voren;

Zoo worden de Officieren van Juſtitie en alle Geconſtituëerde Magten, mitsgaders elk en een iegelijk, wie hij ook zij, door den Provoost-Generaal der Landmagt van Zijne Majeſteit den Koning, als hiertoe behoorlijk gequalificeerd, mits deze verzocht en uitgenoodigd, alle navorſchingen te willen doen, ten einde de opgemelde perſonen, als Militairen den dienst van Zijne Majeſteit den Koning verlaten hebbende, opgeſpoord, en in verzekerde bewaring genomen worden, met belofte, dat die gene, welke dezelven zal hebben ontdekt, met dat gevolg, dat zij in handen der Juſtitie geraken, naar den inhoud der Proclamatie van den 22 Junij 1799, de daarvoor uitgeloofde Premie van *één-en-twintig Guldens* genieten zal. *De Provoost-Generaal voornd.*,

Den Haag, den 24 Januarij 1808. J. ANTHONISSE.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** Wordt geadverteerd, dat, uit krachte der auctoriſatie van Preſident en Schepenen der Stad Middelburg, ter Extra-Ordinairis Vroeg-Rolle gehouden, in dato 10 December 1807, bij Mr. *Antoni Willem Philipſe*, en *Johannes Weſtplate*, als Adminiſtrateuren van een aan wijlen *Adriaan Stenhuyze*, door *Apolonia de Wayer*, Weduwe *Pieter Claudore*, bij derzelver beſloten Testamentaire diſpoſitie, in dato 6 Augustus 1761, gemaakt Legaat, ten jare 1762 ter Weeskamer te Middelburg overgebragt, en zidaar nog berustende, bij uitzetting van Billietten, voor de *vierde en laatſte maal*, zijn gedagvaard allen, die zouden kunnen, mogen of willen ſus meeren, geheel of ten deele geregtigd te zijn, tot het gemelde Legaat, met den gevolge van dien, omme per Procureur te compareeren voor Preſident en Schepenen voornoemd, ter Extra-Ordinairis Vroeg-Rolle, op Donderdag, den 17 Maart 1808, des voormiddags ten half tien uren precies, ten einde hun geſustineerd regt bekend te maken; voorts omme te zien overdienen van Intendit, met de Verificatiën daar toe dienende, onder Inventaris, tegen de Non-Comparanten te zien verleenen het vierde Default, en verder te procedeeren als naar regten.

*** CITATIE. Uit krachte der autoriſatie, bij Preſident en Schepenen der Stad Zierikzee, heden geobtineerd, zal een der Geregts-Bodens van gemelde Stad, uit naam en van wegen Mr. *Abraham Jacobus Fredrik Egter*; Procureur, in qualiteit als Curator *ad lites* over de Perſone van *Catharina Elisabeth Specht*, verlatene Huisvrouw van *Hendrik Hahn*, en van dezelve *Catharina Elisabeth Specht*, met voornoemden haren Curator geadſis'eerd, dagvaarden opgenoemden *Hendrik Hahn*, omme te compareeren of Gemagtigden te zenden ter Rolle van Preſident en Schepenen van Zierikzee, op Donderdag, die wezen zal den 25 Februarij aanſtaanden, des voordemiddags ten ure der Vierſchaar, ten einde, na purge van het *eerſte* en *tweede* Default, als nog te antwoorden op zoodanigen Eisch en Concluſie, als de Citanten, op den 3 December 1807, ter Rolle van Preſident en Schepenen voornoemd, tegen hem Geciteerden, in cas van divortie, hebben gedaan en genomen, en voorts te procedeeren als na regten.

Zierikzee, den 14 Januarij 1808. *Als Procureur van de Citanten,* A. J. F. EGTER.

Bovenſtaande Dagvaarding (*more ſolito*) geaffigeerd binnen Zierikzee, dato *ut ſupra*. *Als Geregts-Bode,* D. RENOU.

*** Van wege Mr. *Joh. van der Gronden*, in qualiteit als door de Magiſtraat der Stad Zwolle, op den 8 Januarij 1808, aangeſtelden klager en arreſtant tegen den Koopman *F. A. Smith*, te Sprokhörel in het Markſche, gearreſteerden; is dezelve tegen Woensdag den 2 Maart eerstkomende, per *edicta ad valvas curiæ*, voor de *eerſtemaal* geciteerd, ten einde als dan te verſchijnen, om te aanhooren den eisch en concluſie, als dan tegen denzelven door voorn. Klager, R. O., zullende worden genomen, wegens het onbehoorlijk verzenden van drie vaatjes Buskruid, te zamen inhoudende 250 ponden, met het Beurtſchip van Amſterdam aangekomen den 3 Januarij ll., zonder eenig merkteeken van Buskruid te bevatten, en dus tot een aanmerkelijk perikel van het voorzeide Schip, en ſtrijdig met de Publicatie van Zijne Majeſteit den Koning, de dato 17 April 1807; tendeerende in ſubſtantie tot Verbeurdverklaring van voorſz. drie vaatjes Buskruid, Condemnatie in ëene boete van vijfmaal-vijf-honderd Guldens, Kosten dier Procedure, en dat voor dit een en ander de verdere gearreſteerde goederen en batige pretentiën van den Gearreſteerden zullen worden verwonnen en Executabel verklaard.

*** Alle de gene, welke iets te vorderen hebben van, of te verſchuldigd zijn aan den Inſolventen Boedel van wijlen *Klaas Tysz. Zwart*, in de maand December 1807, te Schoorl overleden, gelieven daarvan opgave of betalinge te doen, vóór of uiterlijk op den 1 Februarij 1808, aan *H. van Vladeracken*, Schout en Secretaris te Bergen, en *Jacob Leck*, te Aandorp, onder Schoorl, door de Schepenen van Schoorl, op den 11 Januarij ll., aangeſtelde Curators in voorſz. Boedel.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

*** *De Advokaat-Fiskaal des Konings over de Middelen te Lande, in het Departement Utrecht*, brengt bij deze ter kennisſe van elk, wien zulks zoude mogen aangaan,

Dat, op den 14 Augustus des jaars 1807, te Zeist zijn aangehouden, en in bewaring geſteld twee Manden met Wijn, waarin bevonden zijn één-honderd-en-tien Flesſchen, vervoerd van Utrecht, en beſtemd voor het Kamp bij Zeist, zonder bijvoeging van eene Quitantie van betaalden Impost of Billet van Conſent tot vervoer.

En vermits het onzeker is, aan wien de gezegde Manden en Wijn toebehooren, zoo wordt elk, die mogt vermeenen op dezelve Manden en Wijn eenig regt of aanſpraak te hebben, opgeroepen, om zich binnen drie weken na de dagteekening dezes bekend te maken, op pœne, ten fine en effekte, als bij het 59 artikel van het Reglement op de Manier van Procedeeren, bij de invordering van de Middelen te Lande, in dato 17 Januarij 1806, is geſtatuëerd.

Utrecht, den 25 Januarij 1808. P. J. DE BYE.

VERKOOP van AANGEHOUDEN GOEDEREN.

*** Ten overſtaan van den *Commisſaris-Generaal van Zijne Majeſteit den Koning*, tot de Zaken van de Convooijen en Licenten in het Departement Rotterdam, zal, op Donderdag, den 11 Februarij 1808, des voormiddags ten 10 uren precies, op het Zee-Kantoor te Rotterdam verkocht worden:

1037 Fusten Suiker.
30 Vaten en 52 Balen Koffij.
12 Ceroentjes Indigo.
3 Kisten Kaneel.
7 Balen Galnoten.
Circa 4 Last Gele Aarde.
550 Kistjes Blik.
29 Balen Katoene Lijwaten.
195 Ledige Fusten.

Alles bij zoodanige Kavelingen, als in de gedrukte en uittegevene Notitien zal worden aangewezen.

Iemand, nader onderrigting begeerende, adresſeere zich ten Kantore van den Vendumeester *van Peeſtingh*, te Rotterdam, alwaar de Goederen zijn liggende in verſcheiden Pakhuizen en Zolders, zoo als op de Notitien vermeld zal worden, en alwaar dezelven voor een ieder te zien zullen zijn, des Dingsdags en Woensdags des voormiddags van 10 tot 12 uren, en des namiddags van 3 tot 5 uren.

DIRECTIE van den WATERSTAAT.

*** *De Directeur-Generaal over den Waterſtaat van het Koningrijk* zal, onder deszelfs nadere approbatie, in het openbaar, bij inſchrijving aan de minſtëiſchenden door den algemeenen Opzigter *A. Blanken Jansz.*, doen aanbeſteden:

Het vernieuwen der defecte Paal- en Gording-werken, zoo voor den Oostenlijken Buiten-vleugel, als voor het Binnen-front, en de Vleugels van de groote van ouds genaamde Staten Schut-Sluis het Mallegat, buiten de Rotterdamſche Poort te Gouda.

Deze Beſteding zal geſchieden in het Logement *het Harthuis*, op de Markt, te Gouda, op Zaturdag den 13 Februarij 1808, des voormiddags ten 11 uren, alwaar het Beſtek acht dagen te voren ter lezing zal liggen; die nadere onderrigting begeert, adresſeere zich bij voornoemden algemeenen Opzigter te Gouda.

*** Op order van den Heer Land-Drost in het Departement *Zeeland*, brengt de Ondergeteekende hier mede ter kennis van alle Schippers, bevarende de Zeeuwſche Stroomen, of die het verder moge aangaan, dat de LANTAARN aan het einde van *'t Catſche Gat* of *Zandkreek*, door de Rampen en Overſtrooming, in den nacht van den 14 dezer maand aan Oost-Beveland overkomen, onbruikbaar is geworden, en gedurende eenigen tijd niet zal kunnen branden.

Middelburg, den 22 Januarij 1808. *De 's Lands-Fabrijk in Zeeland,* A. VOERMAN.

BIJ HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Utrecht*.